

Metody wyceny aktywów i pasywów

Zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 3 pkt. 4 i ust. 5 oraz art. 10 ust. 1 pkt. 2, a także rozdziału 4 ustawy z dnia 29 września 1994r. o rachunkowości ustala się następujące metody wyceny aktywów i pasywów do stosowania w sposób ciągły (w okresie wieloletnim) nie rzadziej niż na koniec roku obrotowego i na każdy inny dzień bilansowy zakładając, że nie występuje zagrożenie możliwości dalszej kontynuacji działalności.

1. Środki trwałe, środki trwałe w budowie i wartości niematerialne i prawne wycenia się w zależności od sposobu ich nabycia (wytworzenia) i późniejszego wykorzystania według:

- cen nabycia (zakup),
- kosztów wytworzenia,
- wartości przeszacowanej (po aktualizacji wyceny środków trwałych) pomniejszonych o odpisy umorzeniowe (amortyzacyjne) oraz o ewentualne odpisy z tytułu trwałej utraty ich wartości.

Cena nabycia składnika aktywów (zarówno trwałych, jak i obrotowych) jest ceną zakupu obejmującą kwotę należną sprzedającemu bez podlegającego odliczeniu podatku VAT powiększona o obciążenia publiczno-prawne oraz koszty związane z zakupem i przystosowaniem składnika aktywów do stanu zdolnego do używania wraz z kosztami transportu, załadunku i wyładunku, składowania.

W przypadku braku możliwości ustalenia ceny nabycia składnika aktywów, przyjętego w szczególności nieodpłatnie (np. w formie darowizny), jego wycenę dokonuje się według cen sprzedaży takiego samego lub podobnego przedmiotu (obiektu) chyba, że w umowie darowizny wskazano wartość przekazywanego składnika aktywów. Środki trwałe stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego otrzymane nieodpłatnie, na podstawie decyzji właściwego organu, mogą być wycenione w wartości określonej w tej decyzji.

Koszt wytworzenia środków trwałych, środków trwałych w budowie oraz wartości niematerialnych i prawnych zawiera ogół poniesionych kosztów za okres budowy, montażu, przystosowania i ulepszenia do dnia przyjęcia danego składnika do użytkowania, w tym także:

- podatek VAT nie podlegający odliczeniu,
- koszty obsługi zaciągniętych zobowiązań w celu sfinansowania aktywów trwałych i ujemne różnice kursowe, pomniejszone o przychody uzyskane z tych tytułów,

Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne umarza się i amortyzuje, przy zastosowaniu stawek określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych.

Jednorazowo, przez spisanie w koszty w miesiącu przyjęcia do używania, umarza się:

- odzież i umundurowanie,
- meble i dywany,
- pozostałe środki trwałe (wyposażenie) oraz wartości niematerialne i prawne, o wartości nie przekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100% ich wartości w momencie oddania do używania.

Dla pozostałych środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych umarzany w 100%, których wartość jest niższa niż 10 000 zł i równa lub wyższa 500 zł prowadzi się księgi inwentarzowe. Pozostałe środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne o wartości niższej niż 500 zł a większej niż 100 zł prowadzi się ewidencję ilościową.

Nie umarza się gruntów oraz dóbr kultury.

Wartość początkowa środków trwałych i dotychczas dokonane odpisy umorzeniowe podlegają aktualizacji wyceny zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach, a wyniki aktualizacji są odnoszone na

fundusz jednostki. Grunty, budynki i budowle podlegają inwentaryzacji w sposób określony w przyjętej przez jednostkę instrukcji inwentaryzacyjnej.

2. Wartości niematerialne i prawne wycenia się oraz dokonuje umorzeń (amortyzacji) w sposób adekwatny do środków trwałych stosując w odpowiedni sposób postanowienia art. 31 ust. 2 oraz art. 32 ust. 1 – 4 i ust. 6 ustawy o rachunkowości.

3. Rzeczowe składniki majątku obrotowego wycenia się na dzień bilansowy według ich wartości wynikających z ewidencji.

4. Materiały i towary wycenia się według cen zakupu. Zakupione materiały bezpośrednio zarachowuje się w koszty bieżącej działalności.

5. Należności i udzielone pożyczki wycenia się w kwotach wymaganej zapłaty. Na dzień powstania należności oraz udzielone pożyczki wycenia się według wartości nominalnej. Odsetki od należności i zobowiązań ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie ich zapłaty lub w wysokości odsetek należnych na koniec kwartału. Należności i zobowiązania oraz inne składniki aktywów i pasywów wyrażone w walutach obcych wycenia się nie później niż na koniec kwartału, według zasad obowiązujących na dzień bilansowy. Nie dokonuje się odpisów aktualizujących należności z tytułu dochodów i wydatków budżetowych, a odpisy aktualizujące należności na rzecz funduszy tworzonych na podstawie ustaw obciążają fundusze.

6. Środki pieniężne w walutach obcych wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy po kursie kupna stosowanych w tym dniu przez bank prowadzący rachunek jednostki, nie wyższym od średniego kursu ustalonego przez NBP na ten dzień. W przypadku, gdy bank prowadzący nie określa powyższego kursu wówczas do wyceny przyjmuje się kurs ustalany przez NBP w odniesieniu do odpowiedniej waluty.

7. Zobowiązania jednostki wycenia się nie rzadziej niż na dzień bilansowy w kwocie wymagającej zapłaty.

STAROSTA
Krystyna Kosmala